

Dzieje Słowian i świata na tle religii – 10

19 marca 2022

Cywilizacja Nibiruanów

Pierwsze początki obecności Nibiruanów na Ziemi sięgają okresu 450 tys. lat temu. Kolonia Nibiruanów na Ziemi została założona przez jedną z ich populacji – Anunnaków z planety-gwiazdołotu Nibiru. Kolonia zajmowała obszar Mezopotamii (Sumeru) oraz tereny południowej Afryki. Wcześniej i równoległe z nimi i po nich, cywilizacje kosmiczne a później ziemskie zakładali także przybysze z innych miejsc we wszechświecie.

W skład Anunnaków wchodził przedstawicieli różnych, w tym białych ras kosmicznych i mieszańców (Plejadianie, Centaurianie, Arianie, Karianie i humanoidalne gady – reptilianie/reptoidy. Anunnaki byli wysocy, przeciętnie 3 do 3,5 m. Byli to w większym lub mniejszym stopniu mieszańcy genów ras ludzkich i gadzich, czyli humanoidalne hybrydy. W większości wyglądali jak ludzie z przeważającymi cechami rasy białej, ale wśród nich byli też humanoidalni reptilianie o gadzim wyglądzie, z pazurami, niekiedy z ogonem, a także ze skrzydłami. Ale tak wśród jednych i drugich, gadzi charakter i gadzie pochodzenie w większym lub mniejszym stopniu dominowało.

Według informacji z tabliczek klinowych Sumerów pierwsza grupa Anunnaków, „Tych, którzy zstąpili na ziemię z nieba” pod dowództwem Enkiego liczyła tylko 50 osób, a druga już 600 osób. Dowódcą Nibiru był An/Anu, który wysłał na Ziemię dwóch swoich synów Enlila i Enkiego w celu założenia kolonii Nibiruanów. Głównym ich celem była eksploatacja złota na Ziemi potrzebnego do naprawy zniszczonego pola siłowego Nibiru.

Pierwszą ziemską stację, później przekształconą w miasto, wybudowali w Eridu, przy ujściu ówczesnego czterorzecza do głównego koryta rzeki, przepływającej przez równinę, leżącą obecnie pod wodami Zatoki Perskiej. Były to rzeki: Eufrat, Tygrys i Karun płynąca z Iranu, oraz Wadi Baton płynąca z Półwyspu Arabskiego a obecnie wyschnięta.

Równinę do której wpływały owe cztery rzeki i tworzyły później jedną rzekę w kierunku morza nazwano Edin, późniejszy biblijny Eden. Obszar ten z czasem obsadzono różnymi gatunkami roślin i drzew owocowych przywiezionych z Nibiru oraz zasiedlono zwierzętami pochodzenia nibiruańskiego. Tak powstał ogród Eden, o którym mówią opowieści biblijne, że bóg stworzył rośliny i drzewa owocowe oraz zwierzęta, a na końcu człowieka.

Kolejne miasta powstały w Sipper (kosmodrom, port lotniczy), Nippur (centrum kontroli lotów), Szuruppak (centrum medyczne z laboratorium). Na ziemię przybył brat przyrodni Enkiego, drugi syn Anu, Enlil; oraz siostra przyrodnia obu, Ninhursag. Była ona naukowcem, specjalistą od genetyki i została wyznaczona przez Anu na szefa centrum medycznego w Szuruppak. An/Anu, Enlil, Enki i Ninhursag byli hybrydami, mieszkańcami Plejadan z gadzimi genami.

Enlil został wyznaczony na szefa ziemskiej misji i władcę Ziemi w sensie naczelnego przywódcy. Urzędował w Nippur. Enki natomiast urzędował w Eridu i jako wszechstronny naukowiec został władcą Mórz i Oceanów. Nadzorował wydobywanie złota, początkowo z wody morskiej, a później w kolonii wydobywczej w południowej Afryce, była to kraina Abzu. Dla swoich potrzeb zbudowali miasta i osiedla rolnicze na terenie Sumeru i w Afryce.

Kraina Abzu (obecnie tereny leżące w RPA, Bostwanie, Zimbabwe, Mozambiku) była miejscem eksploatacji afrykańskich złóż złotonośnych przez Anunnaków, kolonią pod zarządem Enkiego. Obejmowała ogromny obszar – ponad 600 tys. km² – z tysiącami kopalń, osiedli i tarasów do upraw rolnych, połączonych siecią

dróg. Na zdjęciach satelitarnych widać ruiny ponad stu tysięcy owalnych kamiennych struktur na tym obszarze. Według ostatnich badań artefakty znalezione w niektórych ruinach wskazują na wiek 200 tys. lat, są to najstarsze zidentyfikowane siedliska ludzkości. Wydobywaniem złota początkowo zajmowali się Anunnaki, a później ludzie pod ich nadzorem. Zgodnie z opinią badaczy, kraina Abzu została zniszczona przez jeden z wielu potopów, które nawiedzały Ziemię. Wydobyte złoto Nibiruanie wykorzystywali do naprawy uszkodzonego pola siłowego wokół gwiazdolotu Nibiru, oraz produkowali z niego białe złoto w proszku, które konsumowali dla poprawy kondycji fizycznej i psychicznej.

Około 250 lat temu wybuchł bunt Anunnaków ze względu na ciężką pracę w kopalniach, a także przy obsłudze naziemnej i w zdobywaniu pożywienia. Nibiruanie pod kierownictwem naukowym Ninhursag z pomocą Enkiego, stworzyli ludzkiego robotnika, metodą genetycznej kombinacji DNA miejscowego hominida (*Homo erectus*) z DNA Nibiruanów. Podawany jest różny opis stworzenia nibiruańskiego człowieka.

Jajo ziemskiej samicy zapładniano laboratoryjnie esencją DNA Anunnaków, a następnie umieszczano w jej łonie. Pierwsze próby stworzenia były nieudane. Ninhursag udoskonaliała proces metodą prób i błędów. Doszli o wniosku, że problem wynika z barku ziemskich składników w całym procesie. Odstawili więc na bok kryształowe naczynie do mieszania genów dostarczone z Nibiru i z ziemskiej gliny, czerwonej i białej wykonali nowe. Następnie poddali je oczyszczającej kąpieli przed kolejną próbą zapłodnienia. Ponowiono kolejny proces zapłodnienia, tym razem próba się częściowo powiodła. Urodził się w sposób naturalny zdrowy chłopczyk, który wyglądał dokładnie jak Anunnaki. W myśl słów „Oblecmy ciało w nasz obraz”. Podobnie poprzez kombinację genetyczną stworzono dziewczynkę. Tak powstały pierwsze hybrydy Lulu.

Początkowo ta linia rodowa nie była jednak do końca udana. Ostatecznie matką chłopca udanej linii rodowej Lulu została

Ninhursag, a dziewczynki żona Enkiego Damkina. Ninhursag po urodzeniu zdrowego chłopca wzięła go na ręce, uniosła w górę i zawołała, moje ręce to zrobiły. Dziecko miało ciemną skórę i czarne włosy. Miało to wpływ na imię które mu nadano „Adamu”. Dosłowne tłumaczenie – ten który jest jak ziemską czerwoną glina. Adam różnił się od Anunnaki jedynie posiadaniem napletka, którego oni nie posiadali. Stąd wzięła się tradycja obrzezania, która zadomowiła się wśród ludów bliskowschodnich. Dziewczynka również urodziła się zdrowa i wyglądała jak Anunnaki, dokładnie według oczekiwań, ale były różnice pomiędzy Adamem i Ewą. Adam miał ciemną skórę i czarne włosy, a Ewa miała włosy jasnego piasku i jej skóra była również jasna. Parę umieszczono w ogrodzie Eden i poddano obserwacji. Stworzonym ludziom brakowało zdolności do reprodukcji, była to wada na poziomie genetycznym. Poprawiono tą wadę wszczepiając wzorcowej pierwszej parze w żebro dodatkową esencję DNA; Adamowi od Enkiego, a Ewie od Ninhursag.

Tak udało się stworzyć niewolniczą siłę roboczą do pracy w kopalniach i obsługi Nibiruanów. Stworzono pierwszych prymitywnych Ziemian na ich podobieństwo. Kiedy dokładnie to nastąpiło nie wiadomo, ale począwszy od około 200 do 50 tys. lat temu nastąpiło kilka kataklizmów na Ziemi, czyli potopów, ochłódzeń i ociepleń klimatu. To powodowało częściowe zagłady i migracje ludów zamieszkujących Ziemię. Jednak po każdym kataklizmie ludzkość się odbudowywała, również przetrwała jakaś część populacji stworzonej przez Anunnaków.

Około 35 tys. lat temu Anunnaki dokonali kolejnej poprawki genetycznej w rodowej linii Lulu, dzięki czemu stworzyli swojego bardziej rozumnego Ziemianina, temu typowi ludzi odpowiada nazwa Homo sapiens. Następnie przystąpili do przyspieszenia jego duchowego rozwoju. Stworzyli tym samym uduchowionego swojego człowieka, temu typowi ludzi odpowiada nazwa Homo sapiens sapiens. Tym sposobem stworzyli około 35 tys. lat temu pierwszą w pełni rozwiniętą linię ludzką Nibiruanów z domieszką genów hominida ziemskiego.

Oprócz linii rodowej Lulu, Nibiruanie za pomocą inżynierii genetycznej stworzyli drugą swoją rodową linię ludzką. Ta druga grupa została wykreowana tylko z genów pary Nibiruanów (Ninhursag i Enki), bez domieszki genów dotychczasowych Ziemiaków. Podobnie proces przygotowania esencji genetycznej, aby ją dostosować do warunków ziemskich, dokonano w naczyniu wykonanym z odpowiednio dobranej ziemskiej gliny. Następnie esencję DNA wszczepiono do komórki jajowej Ninhursag, która została matką. Drugą linię ludzką zapoczątkował Adapa. Dzieło stworzenia odbyło się w laboratorium w ogrodzie Eden.

Następnie przystąpiono do stworzenia dziewczynki. Kiedy Adapa ukończył 2 lata pobrano od niego materiał genetyczny z jego żebra, odpowiednio zmodyfikowano i przygotowano esencję genetyczną w naczyniu z ziemskiej gliny i podobnie jak wcześniej wszczepiono do komórki jajowej Ninhursag. Matką prawdopodobnie jak wcześniej została Damkina. Mogło też być tak, że rozwój płodów nastąpił w inkubatorze w którym podłoże było wykonane z ziemskiej gliny, czerwonej i białej, podobnie jak naczynie do mieszania genów.

I tak z żebra Adapa stworzona została Lilith, jego towarzyszka. Oboje jako hybrydy byli rasy białej, byli podobni do Nibiruanów i mieli wysoki wzrost jak oni. Źródła podają, że to dopiero ta para stanowiła biblijnego Adama i Ewę.

Jakkolwiek było, tak stworzono biblijnych Adama i Ewę z gliny, w rajskim ogrodzie Eden, na wzór i podobieństwo bogów. Po osiągnięciu wieku dojrzałości, pierwsi stworzeni ludzie, decyzją stwórców, opuścili osadę Eden aby rozpocząć nowe, samodzielne życie, ale pod nadzorem bogów. Z czasem z rodu Adama rozprzestrzeniły się poprzez dalsze mutacje genetyczne inne rasy adamiczne. Ponadto nadal dochodziło do bezpośrednich interwencji genetycznych Anunnaków, bowiem w tym czasie wciąż utrzymywali kontakty ze swoimi Ziemiakami. Wcześniej, gdy Anunnaki utrzymywali kontakty z Ziemiakami innych ras a nie swojej, dzieci które zaczęły im rodzić, w wyniku mutacji genetycznej wyrastały na kilkumetrowych gigantów. Opisuje to w

„Biblii” „Księga Enocha” i „Księga Barucha”.

Należy podkreślić, że Anunnaki oraz ich przywódcy Enlil i Enki, a później ich potomkowie odgrywali swoją rolę w okresie, kiedy na Ziemi funkcjonowały również inne wysoko rozwinięte kosmiczne cywilizacje techniczne i ich potomkowie. Rasa ludzka stworzona przez Anunnaków była jedną z wielu istniejących w tym czasie i w ogóle na Ziemi.

Bogowie Anunnaki na początku swojego pobytu na Ziemi posiadali swoje kolonie w Mezopotamii i południowej Afryce. Znacznie później bo około 50 tys. lat temu zaczęli przejmować władzę na Atlantydzie i jej koloniach. Po zatopieniu kontynentu Mu i zniszczeniu cywilizacji Mukulia 25 tys. lat temu, Anunnaki wraz z Atlantami zaczęli przejmować władzę w Ameryce, w nowych koloniach Atlantydy przejętych po cywilizacji Mu. W tym też okresie objęli władzę nad ludźmi w Sumerze i Egipcie, mianując się ich królami-bogami. Anunnaki przejmowali jak okupanci istniejące, wcześniej stworzone przez ludzi cywilizacje i kultury na Ziemi. Ale zdarzali się też wśród nich pozytywni władcy i nauczyciele, którzy wnosili pozytywne elementy w rozwój tych cywilizacji.

W obszar dzisiejszych Indii, Iranu, Mezopotamii, Egiptu i Etiopii przybyli Ariowie- Słowianie z Hiperborei, przynosząc z sobą swoją cywilizację. Przybycie Ariów do południowej Azji i na Bliski Wschód następowało partiami po potopach i okresach ochłodzenia, które miały miejsce: 75, 50, 25, 12,5, 10,3 tys. lat temu. Pismo: chińskie, egipskie, indyjskie i inne podobne, a także klinowe sumeryjskie powstało na bazie run h'aryjskich. Również na bazie słowno- aryjskich Wed i wierzeń słowiańskich ukształtowały się wierzenia i religie nowych cywilizacji. W wyniku migracji ludów w obszarze Bliskiego Wschodu zamieszkała rasa aryjsko-słowiańska i aryjsko-celtycko-grecko-ormiańska oraz rasa stworzona przez Anunnaków.

Anunnaki objęli władzę nad ludźmi w prehistorycznym Sumerze około 29,5 tys. lat temu. To tutaj w najstarszych i

najważniejszych miastach, mieli siedziby w swoich „świętych okręgach” z zigguratami i niezbędną infrastrukturą. Dopiero ponad 6 tys. lat później, około 23 tys. lat temu, Anunnaki zorganizowali swoją królewską władzę w prehistorycznym Egipcie. W tym okresie Sumer był cywilizacją matką w stosunku do Egiptu, który był kolonią Sumeru.

Ciąg dalszy nastąpi

Autorstwo: Stan Rzeczy

Źródło: WolneMedia.net